

රබර් වගාවක ගස් අතර එළදා විවලයතාවය, ඊට බලපාන හේතු සහ ඉඩමේ එළදායිතාවයට ඉන් ඇතිවෙන බලපෑම

ඒ. නුගවෙල සහ ඉතෝකා මුණසිංහ

ඒකීය බිම් ප්‍රමාණයකින් වසරකට ලබා ගන්නා වියළි රබර් ප්‍රමාණය රබර් වගාවක එළදායිතාවය ලෙස හඳුන්වයි. රබර් කර්මාන්තයට හඳුන්වාදෙන නව ක්ලෝන වල එළදායිතා විභවය හෙක්ටාරයකට වසරකට කිලෝ ග්‍රෑම් 2500 - 3000 පමණය. මෙම එළදා විභවය සාක්ෂාත් කර ගැනීම සඳහා රබර් වගාවක තිබිය යුතු ප්‍රධාන ලක්ෂණ සමහරක් නම්,

- (අ) නිවැරදි ක්ලෝන භාවිතය
- (ආ) ඒකීය බිම් ප්‍රමාණයට නියමිත ගස් ප්‍රමාණය තිබීම
- (ඇ) සියළුම ගස් උපරිම වර්ධනයක්/එළදාවක් පෙන්වුම් කිරීම
- (ඈ) කිරි කැපීම නිවැරදි වීම
- (ඉ) නියමිත දින ගණන කිරි කැපීම

කෙසේ වෙතත් අප රටේ ඇති නවීන ක්ලෝන භාවිතා කළ බොහෝ රබර් ඉඩම් වලින් ලබා ගනුයේ එළදා විභවයට වඩා විශාල වශයෙන් අඩු එළදාවකි. එනම්, හෙක්ටාරයකට වසරකට කිලෝ ග්‍රෑම් 1000 - 1200 පමණය. නව ක්ලෝන වල එළදා විභවයේ සහ එම ක්ලෝන වලින් සාක්ෂාත් කරගන්නා එළදායිතාවය අතර වෙනසට ඉහත දැක්වූ හේතු සියල්ලම හෝ ඉන් සමහරක් දායක විය හැක.

රබර් වගාවක එක් එක් ගස් වල වර්ධනය සහ එළදාව

එකම ක්ලෝනයක් සහ එම ක්ලෝනයෙන් ගුණාත්මක බවින් උසස් රෝපණ ද්‍රව්‍ය භාවිතා කර නිර්දේශිත ශෂ්‍ය කටයුතු අනුගමනය කරමින් ස්ථාපනය සහ නඩත්තු කරන ලද රබර් වගාවක එක් එක් ගස් අතර වර්ධනයේ හෝ එළදාවේ විශාල වෙනසක් තිබිය නොහැක. උක්ත කරුණු සපුරාගත් පසුත් එක් එක් ගස් අතර එළදාවේ වෙනසක් ඇති නම් එයට දායක විය හැක්කේ පසෙහි භෞතික සහ රසායනික ගතිගුණ වල තිබිය හැකි වෙනස්කම් මගිනි. මක් නිසාද යත්, නිර්දේශිත තවත් ක්‍රම අනුගමනය කර ගුණාත්මක බවින් උසස් රෝපණ ද්‍රව්‍ය

නිෂ්පාදනය කළහොත් ග්‍රාහක ශාක සහ බද්ධ අංකුර වල දුර්වලතා සහ ඒවා අතර අන්තර් ක්‍රියාව මගින් ඇතිවන වර්ධන සහ ඵලදාවේ වෙනස්කම් අවම කරගත හැකි නිසාය.

එකම ක්ලෝනයක් භාවිතා කළ වගාවක ගස් අතර ඵලදාවේ වෙනස

ශ්‍රී ලංකා රබර් පර්යේෂණායතනය මෑතක දී කරන ලද අත්හදා බැලීම් වලින් පෙනීගිය, අප කාගේත් අවධානය යොමුවිය යුතු එක් කරුණක් නම් සෑම වගාවකම එක්එක් ගස් අතර ඵලදාවේ විශාල විචල්‍යතාවයක් තිබීමයි.

අංක 1 වගුවේ පෙන්නුම් කරන අන්දමට අධ්‍යයනය කළ සෑම වගාවකම ඇති ගස් අතුරින් අඩු ඵලදාවක් ලබාදෙන ගස් ප්‍රතිශතය (සියයට 39 - 50 දක්වා) වැඩි ඵලදාවක් ලබා දෙන ගස් ප්‍රතිශතයට (සියයට 14 -17 දක්වා) වඩා විශාල ලෙසින් වැඩිය. මින් පැහැදිලි වන කරුණක් නම් අප රටේ ඇති රබර් වගා බහුතරයක අඩු ඵලදාවක් ලබා දෙන ගස් ප්‍රතිශතය වැඩි ඵලදාවක් ලබා දෙන ගස් ප්‍රතිශතයට වඩා විශාල ලෙසින් වැඩි බවය. නව ක්ලෝන භාවිතා කර ස්ථාපනය කරන ලද රබර් වගාවල ඵලදායීතාවය, එම ක්ලෝන වල ඵලදායීතා විභවයට වඩා සැලකිය යුතු මට්ටමකින් අඩු වීමට මෙම හේතුවද දායක වන බව නොඅනුමානය.

වගුව 1. පිබි 217, ආර්ආර්අයිසී 117 සහ 102 යන ක්ලෝන භාවිතා කළ රබර් වගාවක් 3 ක ගස් අතර ඵලදාවේ විචල්‍යතාවය. සෑම ක්ලෝනයකම පස් වතාවක් කපා අස්වනු පරාසය (ගසක් එක් වතාවක් කැපූ විට ලැබෙන අස්වැන්න ග්‍රෑම් වලින්) ගණනය කර ඇත.

	ක්ලෝනය		
	පිබි 217	ආර්ආර්අයිසී 117	ආර්ආර්අයිසී 102
අස්වනු පරාසය	5 - 15	5 - 20	5 - 30
ගස් ප්‍රතිශතය	50	46	39
අස්වනු පරාසය	20 - 30	25 - 40	35 - 60
ගස් ප්‍රතිශතය	36	39	44
අස්වනු පරාසය	35 - 45	45 - 60	65 - 90
ගස් ප්‍රතිශතය	14	15	17

මෙසේ අවධානයට ලක් කළ රබර් වගාවල අඩු ඵලදාවක් ඇති ගස් වගාව ස්ථාපනය සහ නඩත්තු කරන අවස්ථාවේ නිර්දේශිත ශෂ්‍ය ක්‍රම භාවිතා කර නැතිකර ගත හැකිව තිබුණි. එසේ කලේ නම් ඵලදායීතාවයේ විශාල දියුණුවක් ඇති කර ගත හැකිව තිබුණේ (වගුව 2).

වගුව 2 අධ්‍යයන කළ රබර් වගාවල ගසක සාමාන්‍ය ඵලදාව දැනට ඇති ආකාරයෙන් සහ අඩු ඵලදාවක් ලබාදෙන ගස් නොතිබුණේ නම්

ක්ලෝන	අධ්‍යයන කළ වගා වල ගසක සාමාන්‍ය ඵලදාව (වරකට ග්‍රෑම්)	
	සත්‍ය තත්ත්වය	අඩු ඵලදාවක් ඇති ගස් නොමැති තත්ත්වය
පිබි 217	20	30
ආර්ආර්අයිපී 117	27	38
ආර්ආර්අයිපී 102	41	56
සාමාන්‍ය	29 (100)	41 (141)

වගුව 2 හි සඳහන් දත්ත අනුව අපට පෙනීයන්නේ අඩුම ඵලදාවක් ඇති ගස් නැති කිරීමට කටයුතු කළහොත් ඵලදායීතාවයේ 41% ක පමණ වර්ධනයක් අපට ලබාගත හැකි බවයි. ඒ අනුව අප දැනට නව ක්ලෝන භාවිතයෙන් ලබා ගන්නා හෙක්ටාරයකට වසරකට කිලෝ ග්‍රෑම් 1000 - 1200 ක ඵලදායීතාවය සියයට 41 කින්, එනම් හෙක්ටාරයට වසරට කිලෝ ග්‍රෑම් 1560 - 1680 දක්වා වර්ධනය කරගත හැක.

වගාවක අඩු ඵලදාවක් ඇති ගස් නැති කර ගැනීම

රබර් වගාවක ඵලදායීතාවය අඩුවීමට හේතු වන කරුණු අතරින් අඩු ඵලදාවක් ලබා දෙන ගස් ප්‍රතිශතය වැඩි වීම එක් ප්‍රධාන හේතුවක් බව අපට පැහැදිලිය. එසේ නම් අප එම තත්ත්වය වලක්වා ගත හැකි ක්‍රම සොයා බැලිය යුතුය. කලින් සඳහන් කළ පරිදි ගුණාත්මක බවින් උසස් රෝපණ ද්‍රව්‍ය පමණක්ම භාවිතයෙන් සහ වගාව ස්ථාපනයේදී සහ තඩත්තුවේදී නිර්දේශිත ශෂ්‍ය කටයුතු සියල්ලක්ම අනුගමනය කිරීමෙන් මෙම තත්ත්වය වලක්වා ගත හැකි බව අපගේ විශ්වාසයයි.

රබර් වගාවක ඵලදායීතාවය වැඩි කරගැනීම තුළින් නිෂ්පාදන මිල අවම කළ හැක. එමගින් දැනට රබර් වලට පවතින අඩු මිල ගණන් යටතේ වුවද සැලකිය යුතු ලාභදායීත්වයක් ඉඩම් හිමියාට ලබාගත හැකි වන අතර සේවකයින්ටද හොඳ වැටුපක් ලබාදීමට හැකි වනු ඇත. ශ්‍රී ලංකාවේ රබර් කර්මාන්තයේ ඉදිරි පැවැත්මට මෙය අතිශයින් දායක වනු ඇත.